

Smanjenje plaća kao mjera štednje

Uprava Društva je 25. veljače pozvala sindikate na sastanak da ih upozna s prijedlogom mjera štednje. Jedna od predloženih mjera štednje bila je i smanjenje plaća za određene kategorije radnika, o čemu smo vas izvjestili u Sindikalnim vijestima broj 72.

Hitno smo za petak 27.02.2009. godine sazvali Izvršni odbor Podružnice, Središnji odbor Sindikata i Državni sektor NHS-a da se odredi o predloženim mjerama štednje. **Jedinstveni je stav da Sindikat ni u kom slučaju ne pristaje na smanjenje plaća**, što su odlučili i ostali sindikati učlanjeni u NHS, o čemu će danas izdati priopćenje za javnost. Plaća je u recesiji temelj poticanja proizvodnje. Kriza ima korijen u lošoj distribuciji plaća. Plaće radnika su stečevina i rezultat dugogodišnje sindikalne borbe i zadnja su mjera štednje.

Poslodavac na stol mora staviti svoje planove i njihovu realizaciju jer je kriza, i razgovarati se može samo ukoliko imamo uvid u realno stanje. To znači da pred sindikate treba otvoreno iznijeti sve troškove, što smo od Uprave zatražili još 26.11.2008. godine, a Uprava nam ih još nije dostavila.

Medijski nastupi

U posljednje vrijeme pokušavaju nas ušutkati predstavnici Radničkog vijeća bliski Poslodvcu, osuđujući nas za javno iznošenje problema u HAC-u. Takvim stavom pokazuju da smo bili u pravu kad smo govorili da oni neće štititi interes radnika nego će u kriznim situacijama, kad bude najpotrebnije, okrenuti leđa radnicima. Predsjednik Radničkog vijeća je zloupotrijebio svoj položaj i u zadnje obavijesti stavio kao zaključak nešto o čemu se nije glasovalo. Radičko vijeće nema pravo ograničavati slobode govora i javnog nastupa sindikatima, ali predsjednik očito misli da smo u nekim drugim vremenima.

Zaključeno je da Sindikat treba koristiti sva sredstva u borbi za očuvanje i povećanje prava radnika, a prvenstveno medije. Mediji su sindikatima glavni saveznici, a tajnost i skrivanje istine od medija uvijek su donosili samo štetu radnicima.

Prosvjedni skup

Nakon najave Poslodavca o uvođenju radnog vremena za vođe smjene sat vremena kasnije od blagajnika - čaša nerazumijevanja i socijalne neosjetljivosti se prelila. Umjesto da se po preporukama Vlade ide maksimalno pomoći radnicima da nekako prežive ovu krizu, donose se odluke kojima se radnicima iz džepa uzima i po više stotina kuna i u naplati i u održavanju. U pojedinim organizacijskim jedinicama radnici se žale da kad zamole šefa da one koji žive u istom mjestu rasporede u istu smjenu, dobivaju odgovor da njega ne zanima odakle je tko i kako će putovati. Takve slučajeve treba ispitati i posmjenjivati sve one koji radnicima otežavaju i onako tešku situaciju.

Nakon provedene diskusije Izvršni odbor podružnice Hrvatske autoceste donio je odluku da se organizira prosvjedni skup ispred sjedišta Društva zbog učestalog kršenja Kolektivnog ugovora u Sektoru za održavanje kod raspoređivanja u smjene, korištenja sati praspodjele i pasivnog dežurstva, a u Sektoru za naplatu cestarine zbog uvođenja novog radnog vremena za vođe smjene - iako je Sindikat upozoravao na socijalne posljedice takve odluke, a Radničko vijeće se također usprotivilo donošenju takvih izmjena Pravilnika o radu, kao i nepriznavanje stvarno odrađenih sati.

Izvršni odbor je zaključio da se Uprava društva u ovim teškim vremenima pokazala izrazito socijalno neosjetljiva za radnike, iako Sindikat bez ikakvih rezultata uporno upozorava na posljedice gore navedenih postupaka.

Nismo sami, uz nas su i ostali sindikati učlanjeni u NHS kao i nevladine organizacije civilnog društva i grupe koje u zadnje vrijeme niču kao gljive poslije kiše.

Salonski sindikalizam očito ne treba više nikom i ne daje nikakve rezultate. Dolazi vrijeme kad ćemo morati izaći na ulice i prosvjedima i ostalim sindikalnim sredstvima boriti se za svoja prava.

Više nego ikad potrebno nam je jedinstvo i ne smijemo dozvoliti nikakve podjele radnika po sektorima, grupama ili vrstama poslova

Dodjela koncesije za pravce Zagreb – Goričan i Bregana – Lipovac

Sve su glasnije priče o dodjeli koncesije strancima za profitabilne autocestovne pravce. O tome se rasprvljalo i na Ekonomskom vijeću i na brifingu u Vladi.

Dosadašnja praksa je pokazala da su prvi potezi stranih koncesionara otpuštanje radnika i smanjenje plaća, povećanje cijena cestarine i smanjenje standarda održavanja, a posljedica je pad standarda hrvatskih građana i lošije održavana i nesigurnija autocesta.

Davanjem pod koncesiju ova dva pravca ruši se koncept financijske održivosti Hrvatskih autocesta. Dionice koje ostaju Državi ne mogu pokrivati ni troškove tekućeg održavanja a kamo li povrat kredita kojima su opterećene. Jedno od mogućih rješenja bilo bi proširenje koncesije Autoceste Rijeka Zagreb na ostatak neprofitabilnih autocesta ako i ona uskoro ne ode na bubanj. Pitanje je da li bi sredstva od cestarine bez dizanja cijena bila dostatna za pokrivanje troškova i vraćanje kredita.

Također se otvara prostor za manipulaciju onima koji će provoditi cijeli postupak, da dva puta uzmu proviziju; prvi puta prilikom davanja koncesije, a drugi puta kad se dobivena sredstva budu trošila. Ovo je čisti interes pojedinaca na štetu i Republike Hrvatske i njenih građana.

Prilikom pregovora koje je vodio Nezavisni cestarski sindikat o rješavanju statusa radnika na dionici Zagreb – Macelj, predstavnici Vlade su držali stranu koncesionara i stranog operatera.

Nagovarali su nas da prihvativimo znatno manje plaće i ostala prava, od čega bi koristi imali stranci, a radnici postali gola sirotinja. Normalno bi bilo da obeštećenje radnicima plati koncesionar, međutim troškove obeštećenja platile su Hrvatske autoceste. Dakle predstavnici Vlade su od Sindikata tražila da prihvativimo kršenje Odluke Vlade. A zašto, pitajte njih.

Posebno se pokazala nebriga za radnike, bili su prepušteni na nemilost iznajmljenoj agenciji i još neosnovanoj stranoj tvrtci. Kod nas se uvijek od gotovog pravi veresija. Trebalо nam je četiri godine borbe da radnicima vratimo prava koja su imali u HAC-u. Po Zakonu stečena prava trebali su zadržati prelaskom stranom Koncesionaru, a ne nekakvoj tvrtci operateru. U toj borbi je bilo prekida pregovora, dva štrajka i potrošena je silna energija. Nezavisnom cestarskom sindikatu to više ne treba i ovaj put nećemo dozvoliti da radnici budu žrtve. Upotrebit ćemo sva raspoloživa sredstva da obranimo do sada stečeno. Danas smo puno bolje organizirani i znamo više nego 2004. Vjerujem da u toj borbi nećemo biti usamljeni, računamo na podršku ostalih sindikata i organizacija civilnog društva i medija.

Nezavisni cestarski sindikat se oštro protivi ovoj odluci jer će mnogi radnici ostati bez posla a hrvatski građani bi mogli plaćati cestarinu skuplje od 75 do 230%. To znači da bi, ukoliko se primjeni cjenik koncesionara AZM-a, koji je u većinskom stranom vlasništvu, cijene izgledale ovako: za osobna vozila cijena od Zagreba do Lipovca bi umjesto 105,00 iznosila 183,00 kune, a za šlepere bi cijena sa 350,00 povećana na 810,00 kuna.

Ako već treba dizati cijene cestarine, bilo bi dobro da od naplaćene cestarine koristi ima Država, a ne da se bogate strani vlasnici i pojedinci koji će im to omogućiti.

Sredstva dobivena za koncesiju brzo će se potrošiti na krpanje financijskih rupa i gradnju objekata koji će donijeti jeftine političke poene, a najprofitabilnije ceste za ovu generaciju nepovratno će otici u ruke stranim vlasnicima.

Osnovana nova podružnica Bina-Istra

Nakon Lika cesta i radnici Bina-Istre su prepoznali snagu i dosadašnji rad Nezavisnog cestarskog sindikata. Nakon dva sastanka s inicijativnim odborom dogovoren je prelazak iz Sindikata pomorstva i veza u Nezavisni cestarski sindikat. Tako NCS sve više postaje vodeći sindikat u cestarskoj branši. U Kanfnaru je 20. veljače 2009. godine održana osnivačka skupština Podružnica Bina-Istra. U naš sindikat se učlanilo 100 radnika od oko 150 ukupno zaposlenih. Za predsjednika podružnice izabran je Drago Taletović.

Posjetite nas na :
www.ncs.hr

Posjetite nas na :
www.ncs.hr